

ANALÝZA DAT V R

Podmíněné příkazy a příkazy cyklů

Tvorba funkcí

1 Podmíněné příkazy

RELAČNÍ OPERÁTORY	
==	rovná se
!=	nerovná se
<	menší
>	větší
<=	menší nebo rovno
>=	větší nebo rovno
LOGICKÉ OPERÁTORY	
&	a
	nebo

1.1 if

- syntaxe: `if(podminka) {prikaz}`
- je-li splněna podmínka `podminka`, pak se provede příkaz `prikaz`, v opačném případě se nic neprovede

– *Je (v reálných číslech) definována druhá odmocnina čísla x ?*

```
> x <- 2
> if (x >= 0) {"Druha odmocnina je definovana."}
[1] "Druha odmocnina je definovana."
> x <- -5
> if (x >= 0) {"Druha odmocnina je definovana."}
```

- nelze použít na vektor (a ani žádné následující podmíněné příkazy)

1.2 if else

- syntaxe: `if(podminka) {prikaz1} else {prikaz2}`

- je-li splněna podmínka `podminka`, pak se provede příkaz `prikaz1`, v opačném případě se provede příkaz `prikaz2`

- *Je (v reálných číslech) definována druhá odmocnina čísla x ?*

```
> x <- 2
> if (x >= 0) {"Druha odmocnina je definovana."} else {"Druha odmocnina není definovana."}
[1] "Druha odmocnina je definovana."
> x <- -5
> if (x >= 0) {"Druha odmocnina je definovana."} else {"Druha odmocnina není definovana."}
[1] "Druha odmocnina není definovana."
```

1.3 ifelse

- alternativa k `if else` příkazu
- syntaxe: `ifelse(podminka, prikaz1, prikaz2)`
- je-li splněna podmínka `podminka`, pak se provede příkaz `prikaz1`, v opačném případě se provede příkaz `prikaz2`

- *Je (v reálných číslech) definována druhá odmocnina čísla x ?*

```
> x <- 2
> ifelse(x >= 0, "Druha odmocnina je definovana.", "Druha odmocnina není definovana.")
[1] "Druha odmocnina je definovana."
> x <- -5
> ifelse(x >= 0, "Druha odmocnina je definovana.", "Druha odmocnina není definovana.")
[1] "Druha odmocnina není definovana."
```

1.4 if else if else ... else

- pokud rozlišujeme více než dva stavy
- syntaxe:

```
if (podminka1) {prikaz1} else if
(podminka2) {prikaz2} else if
(podminka3) {prikaz3} else if
:
else {prikazk}
```

- je-li splněna podmínka `podminka1`, pak se provede příkaz `prikaz1`, je-li splněna podmínka `podminka2`, pak se provede příkaz `prikaz2`, atd., není-li splněna ani jedna z uvedených podmínek, provede se příkaz `prikazk`

- *Je číslo x kladné, záporné, nebo nula?*

```
> x <- -0.2
> if (x > 0) {"Kladne cislo."} else if
+ (x < 0) {"Zaporne cislo."} else
+ {"Nula."}
[1] "Zaporne cislo."
```

2 Příkazy cyklů

- pro opakované provedení příkazů

2.1 for

- používáme, pokud víme počet opakování
- syntaxe: `for (promenna in rozsah) {prikazy}`
`promenna` ... indexační proměnná
`rozsah` ... hodnoty proměnné `promenna` (zpravidla vektor)
`prikazy` ... posloupnost příkazů, které mají být vykonány; ve složených závorkách; odděleny středníkem nebo každý příkaz na jeden řádek (doporučeno)
- vytištění hodnoty pomocí příkazu `print()`
- *Určete druhé mocniny přirozených čísel od 1 do 10.*

```
> for (i in 1:10) {print(i*i)}
```

2.2 while

- používáme, pokud nevíme počet opakování - závisí na jisté podmínce
- syntaxe: `while (podminka) {prikazy}`
- dokud je splněna podmínka `podminka`, provádějí se příkazy `prikazy`

- Vypište takové druhé mocniny přirozených čísel, které jsou menší než 650.

```
> i <- 1
> while (i**2 < 650) {print(i**2); i <- i+1}
```

2.3 repeat

- alternativa k `while`
- pro ukončení se používá příkaz `break`, kde v závorce je uvedena ukončovací podmínka
- syntaxe:


```
repeat {prikazy
  if (podminka) {break}}
```
- dokud není splněna podmínka `podminka`, provádějí se příkazy `prikazy`
- Vypište takové druhé mocniny přirozených čísel, které jsou menší než 650.

```
> i <- 1
> repeat {print(i**2)
+ i <- i+1
+ if (i**2>=650) {break}}
```

Poznámka: For cyklus lze obejít použitím funkcí `apply()`, `lapply()`, `sapply()` a `tapply()`. `apply()` se používá pro vektory, matice a pole a tato funkce má tři argumenty: první je název struktury, druhý je určení, jak se aplikuje (u matic může být po řádcích (1) a po sloupcích (2), u polí další dimenze), třetí je název aplikované funkce. Pro seznam se používají funkce `lapply()` a `sapply()` (první argument je název seznamu, druhý je aplikovaná funkce). Pro datovou tabulku se používá `tapply()`.

3 Tvorba funkcí

- v R možnost vytvářet vlastní funkce
- syntaxe funkce je vždy ve tvaru


```
nazev <- function(arg1, arg2, ...){telo}
```

`nazev ...` název funkce (vyhýbat se názvům již existujících funkcí)

`arg1, arg2 ...` posloupnost vstupních hodnot, odděleny čárkou

- `telo ...` posloupnost příkazů, které mají být vykonány; ve složených závorkách; odděleny středníkem nebo každý příkaz na jeden řádek (doporučeno)
- funkce lze psát rovnou do konzole nebo ji lze vytvořit v editoru, tj. *File* → *New File* → *R Script*
 - výstupní hodnota je vrácena pomocí příkazu `return()`
 - *Vytvořte funkci pro výpočet objemu kvádru, jsou-li zadány délky stran a, b, c.*

```
> kvadr.objem <- function(a,b,c){
+ V <- a*b*c
+ return(V)}
```
 - pokud je výstupních hodnot více, je potřeba sdružit tyto hodnoty do seznamu, tj. `return(list=c(...))`
 - *Vytvořte funkci pro výpočet objemu a povrchu kvádru, jsou-li zadány délky stran a, b, c.*

```
> kvadr <- function(a,b,c){
+ V <- a*b*c
+ S <- 2*(a*b+b*c+a*c)
+ return(list=c(objem=V,povrch=S))}
```
 - zapsáním názvu funkce do konzole je vypsána definice funkce

```
> kvadr
```
 - zapsáním názvu funkce do konzole včetně konkrétních vstupních hodnot v závorce je vypsán výsledek/výsledky funkce

```
> kvadr(4,8,3)
```
 - pokud je vytvořena funkce v editoru, je potřeba ji uložit jako soubor s příponou `.R` a následně spustit pomocí příkazu `source()`, kde v závorce je uveden název funkce v uvozovkách (POZOR! Nejprve je potřeba nastavit správný adresář.)
 - příkaz `warning()` vytiskne upozorňující hlášku

```
> kvadr <- function(a,b,c){
+ V <- a*b*c
+ S <- 2*(a*b+b*c+a*c)
+ warning("Delky stran museji byt kladna cisla!")
+ return(list=c(objem=V,povrch=S))}
```
 - příkaz `stop()` zastaví provádění příkazů a vytiskne chybovou hlášku, když je splněna podmínka

```
> kvadr <- function(a,b,c){
```

```
+ if (a<=0 | b<=0 | c<=0) stop("Delky stran museji byt kladna cisla!") else  
+ V <- a*b*c  
+ S <- 2*(a*b+b*c+a*c)  
+ return(list=c(objem=V,povrch=S))}
```

Příklad 1

Napište funkci, která pro libovolný vstupní vektor vrátí průměr, směrodatnou odchylku a rozpětí. Nepoužívejte žádné implementované statistické funkce typu `mean()` apod.!

Příklad 2

Napište funkci, která pro libovolný vstupní vektor vrátí variační koeficient. Uvědomte si, pro které hodnoty má smysl počítat variační koeficient a ošetřete to během definování funkce!

Příklad 3

Napište funkci, která pro libovolný vstupní vektor vrátí počet čísel dělitelných 3. Ošetřete, aby na vstupu byla jen přirozená čísla!

Příklad 4

Napište funkci, která pro libovolnou vstupní hodnotu vrátí její dělitele. Ošetřete, aby na vstupu bylo jen přirozené číslo!